

Warszawa, 18 kwietnia 2017 r.

Pan Przewodniczący  
Jarosław Duda

Komisja Rodziny,  
Polityki Senioralnej i Społecznej

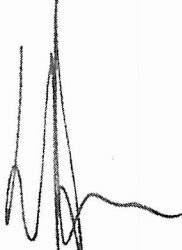
Senat RP

Szanowny Panie Senatorze,  
w związku z programem omawiania na Komisji w dn.19 kwietnia br. ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw [druk sejmowy 1306], w załączeniu przedstawiam tekst listu wręzonego Marszałkowi Stanisławowi Karczewskiemu przez reprezentatywne organizacje pracodawców na posiedzeniu Rady Dialogu Społecznego z jego udziałem w dn. 13 kwietnia.

List ten oraz załączona opinia prawna, w dobitny sposób wyjaśniają, dlaczego nasze organizacje kontestują ustawę w jej obecnym brzmieniu. Dla zlikwidowania jej represyjnego charakteru i nieprzyznawania inspektorom ZUS uprawnień władzy sądowniczej, proponujemy co najmniej uchwalenie poprawki dołączonej do tego listu. Żałujemy, że gwałtowność procedowania projektu ustawy w Sejmie praktycznie uniemożliwiła wniesienie poprawek już na tym etapie.

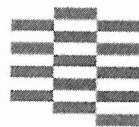
Mamy podstawy przypuszczać, że niezgodność uzasadnienia i faktycznego zakresu działania ustawy wprowadziła skutecznie Sejm w błąd. Wnioskując o dopuszczenie strony pracodawców do zabrania głosu w czasie posiedzenia Senatu, mam nadzieję, że wyjaśnię w ich imieniu tło niezrozumienia skutków ewentualnego zatwierdzenia ustawy w niezmienionej postaci.

*Łączę wyrazy szacunku,*



dr Wojciech Warski  
Wiceprzewodniczący Rady Dialogu Społecznego

Zał.



Pracodawcy  
Rzeczypospolitej  
Polskiej  
Bak założony w 1999



Warszawa, 13 kwietnia 2017 r.

**Pan  
Stanisław Karczewski  
Marszałek Senatu RP**

Szanowny Panie Marszałku,

poprzez popieranie ostatnich działań służących racjonalizacji rynku pracy w Polsce, organizacje pracodawców udowodniły, że podchodzą odpowiedzialnie do dialogu społecznego oraz rzetelnie oceniają zjawiska gospodarcze i społeczne mające wpływ na ten rynek.

Dlatego rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych spotkał się z tak dużym i negatywnym oddźwiękiem wśród naszych organizacji. O ile konsultacje pierwotnego projektu z końca 2016 roku nie budziły większych emocji, to późniejsza autopoprawka rządu, a w szczególności wprowadzenie art. 38a, wręcz przeciwnie.

Chcemy wierzyć, że źródłowym celem autopoprawki rządowej były patologie stosowania art. 23<sup>1</sup> Kodeksu pracy, a więc przenoszenia zespołów pracowniczych pod formułą przenoszenia zorganizowanej części zakładu. Jednakże projektowany przepis swoją normą obejmuje wszystkie sytuacje, gdy w związku z kontrolą lub prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym możliwe jest wydanie decyzji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych m.in. ustalającej innego płatnika i arbitralnie określającej rzekome lub realne zaległe składki. W praktyce, przepis będzie mógł być swobodnie stosowany przez inspektorów Zakładu wszędzie tam, gdzie występuje tzw. zbieg tytułów.

Przedstawiając załączoną krótką analizę prawną stwierdzamy, że beneficjentem niższych, legalnie we wcześniejszym stanie prawnym kalkulowanych kosztów pracy nie były przedsiębiorstwa. Z tego powodu nie dysponują one nadwyżkami finansowymi, a arbitralne decyzje Zakładu i tryb ich podejmowania mogą zagrozić stabilności finansowej lub nawet bytowi tysięcy podmiotów gospodarczych. Co więcej, mogą skutkować roszczeniami o zapłatę zaległych składek również wobec pracowników, którym uprzednio wypłacono kwoty nieobciążone składkami ubezpieczeń społecznych leżącymi po stronie pracownika. Skuteczność takich decyzji będzie i tak wątpliwa z uwagi na nieomal pewne odwołania do sądów powszechnych oraz oczekiwaną niską ściągalność rzekomych zaległości od upadających lub nieistniejących już podmiotów.

Organizacje pracodawców formułowały swoje zastrzeżenia w liście do Pani Beaty Szydło, Prezesa Rady Ministrów, na który odpowiedzi udzielił Pan Marcin Zieleniecki, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Z przykrością stwierdzamy, że treść tych wyjaśnień nie odnosi się do podnoszonych wątpliwości i nie odpowiedziała na zgłoszony wniosek powrotu do konsultacji społecznych. Tym samym odpowiedź nie przyczynia się ani do rozwiania wątpliwości, ani – co ważniejsze – nie sygnalizuje chęci dialogu i korekty ewidentnie wątpliwych propozycji.

Uznając Senat za izbę wyższą, wolną od nadmiernych emocji politycznych, prosimy Pana Marszałka o stworzenie warunków do ponownej obiektywnej oceny ustawy oraz jej skutków dla rynku pracy

## Proponowane poprawki do druku 1398

### 1. W art. 1 pkt. 7 projektu, projektowana treść art. 38a ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38a. 1. Jeżeli w związku z przeprowadzonym postępowaniem wyjaśniającym lub kontrolą wykonywania przez płatników składek obowiązków z zakresu ubezpieczenia społecznego wynikają wątpliwości co do istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, z którym związane są skutki w zakresie ubezpieczeń społecznych, Zakład występuje do sądu powszechnego o ustalenie istnienia lub nieistnienia tego stosunku prawnego lub prawa.

2. Jeżeli prawomocny wyrok sądu potwierdzi stanowisko Zakładu co do istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, Zakład:

1) wydaje decyzję, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1a ubezpieczonemu, podmiotowi zgłaszającemu ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych oraz płatnikowi składek ustalonemu przez Zakład,

2) po uprawomocnieniu się decyzji o której mowa w pkt. 1 sporządza za podmiot zgłaszający ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych oraz płatnika z urzędu dokumenty związane z ubezpieczeniami społecznymi określone w ustawie za okres wskazany w decyzji.”

### 2. W art. 1 pkt. 7 projektu, w projektowanej treści art. 38a ust. 4 słowa „o której mowa w ust. 1” zastępuje się słowami „o której mowa w ust. 2 pkt. 1”.

Warszawa, dnia 08.04.2017 r.

## Opinia

**do autopoprawki rządu do projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w kontekście pisma Podsekretarza Stanu Pana Marcina Zielenieckiego skierowanego do organizacji pracodawców, będącego odpowiedzią na wystąpienie skierowane do Pani Premier Beaty Szydło**

1. Przede wszystkim trzeba wskazać, iż zmiana do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (druk nr 1306), którą zakwestionowali pracodawcy została wprowadzona po posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów, po konsultacjach społecznych w zakresie zasadniczo szerszym, niż jak to sugeruje w swoim wystąpieniu Pan Minister, tylko dla regulacji jednego z zagadnień związanych z outsourcingiem pracowniczym. **Zmiana obejmuje nie tylko art. 38a, ale także, co istotne, w zakresie kompetencyjnym, poszerzającym zakres przedmiotowy ustawy, dodanie w art. 83 ust. 1 pkt 1a kompetencji wydawania decyzji ustalającej płatnika składek, co z kontekstu i zapisu obejmowało nie tylko stwierdzenie o charakterze deklaratoryjnym, ale konstytutywne ustalenie płatnika.** To, w połączeniu z gramatyczną, literalną treścią proponowanego art. 38a, przy uwzględnieniu nieostrych przesłanek hipotezy, oznacza, iż dyspozycja tej nowej normy obejmuje istotnie szerszy zakres niż tylko jedno zagadnienie związane z outsourcingiem pracowniczym. Tym samym, **treść przepisów jest niespójna z lakonicznym uzasadnieniem i ma szeroki zakres podmiotowy.**
2. „Przeksięgowanie” wpłat dokonanych jako wpłata składek na ubezpieczenia społeczne pracowników, którym wypłacono wynagrodzenia, w większości przypadków mogła i może być przekięgowana już choćby na podstawie stosownych orzeczeń sądów powszechnych, jak również choćby różnego typu ugód i porozumień pomiędzy pracodawcami. Najważniejsze jednak jest to, iż to przekięgowanie ma ponoć chronić przede wszystkim pracowników, którym należy zaliczyć składki w związku z ustaleniem nowego obowiązanej płatnika składek. **Jest to oczywiście cel właściwy, lecz rozumowanie wadliwe.** Składki potrącone od wynagrodzenia wypłaconego przez konkretny podmiot pracownikowi, za konkretnie wykonaną przez niego pracę były i są należne od tego wypłaconego wynagrodzenia danemu pracownikowi, gdyż to on jest obejmowany ubezpieczeniami społecznymi, ich beneficjentem i składki te są naliczane w ciężar (emerytalna i rentowa w odpowiedniej części) jego wynagrodzenia (lub od wynagrodzenia), niezależnie od tego, kto był, czy powinien być ich płatnikiem. Tak więc pracownicy, zatrudnieni na umowę zlecenia powinni mieć zaliczone na ich rzecz opłacenie tych składek, niezależnie od tego, kto i czy słusznie wypłacił wynagrodzenie,